

2012. március 27., 16:00

Klebersberg Középiskolai Kollégium, Kaposvár



Dr. Csikós Ágnes

egyetemi tanáreggéd

PTE ÁOK Családorvostani Intézet

1995-ben a Pécsi Orvostudományi Egyetem, Általános Orvostudományi Karán végzett, majd 1997-ben elvégezte a Janus Pannonius Tudományegyetem Általános és Jogtudományi Kar, Jogi Szakokleves Orvos Szakát is. 1995 és 1999 közt a Pécsi Orvostudományi Egyetem Családorvostani Intézetének családorvosi rezidens képzésén vett részt, majd 2002-ben háziorvosi szakvizsgát tett.

Tanulmányútjai során eljutott Ausztriába, San Diegoba, és Hollandiába, ezen kívül Fulbright Ösztöndíjasként 2007-ben kutatott az Ohio állambeli Akronban.

1995 óta folyamatosan oktat itthon és külföldön egyaránt.

Számtalan tudományos szervezeti tagja, mint az International Association for Hospice & Palliative Care, a European Association for Palliative Care, a Magyar Hospice-Palliatív Egyesület, az American Society of Teachers in Family Medicine, vagy a World Organization of National College Academy.

A Magyar Hospice-Palliatív Egyesület, vezetőségi tagja és a Pécs-Baranyai Hospice Alapítvány titkára és orvosvezetője.

Az előadás címe:

Az elmúlás is érdemel annyi figyelmet és gondoskodást, mint a születés

Életünk a születéstől a halálig egy íven fut végig. Az egyik végpont a születés, öröm és boldogság. A másik végpont a halál, mely a mai legelterjedtebb felfogás szerint csak kudarc és szenvedés. A halál, súlyos betegség nem fér bele mai sikerorientált életünkbe.

Magyarországon, de nemzetközi viszonylatban is, a 20. század elején az emberek kétharmada otthon halt meg. Napjainkban az elhalálozások kétharmada intézményekben történik. A haldokló beteg otthoni ápolása, halálig való elkísérése természetes volt egészen a kórházi rendszer széleskörű elterjedéséig. Az ekkor felnövő generáció nem tapasztalta, hogy milyen az elmúlás természetes folyamata. Az otthon, családi körben bekövetkező halál elveszítette kulturális gyökereit. Ennek következményeként a mai társadalomban eltávolítjuk magunktól a haldoklót, és vele együtt a halál, még saját halálunk gondolatát is. A súlyos állapotú, végső stádiumba került betegek ellátása, gondozása a mai magyar egészségügyi rendszerben nem megoldott. Kezelésükben két szélsőséges szemlélet alakult ki. Az egyik a „mindenáron gyógyítás” a beteg utolsó napjáig, a másik „a teljes lemondás”, a beteg hazabocsátása lényegi ellátás nélkül. A hospice-palliatív ellátás a mindenáron gyógyítás és a teljes lemondás között találja meg a helyes megoldást. Figyelmét a beteg tüneteire irányítva az emberi méltóság megőrzésére és a szenvedés enyhítésére törekszik.

Az őszinte kommunikáció a halálról, haldoklásról legtöbbször még ma is tabu téma. Éppen ezért a súlyos állapotú betegek sokszor nem kapnak megfelelő tájékoztatást állapotukról, és nem tudják megosztani félelmeiket, kétségeiket. Mik is ezek a félelmek? Mit is szeretnének a magyar emberek az életük végén? Hol szeretnének meghalni? Mennyire igénylik az őszinte tájékoztatást? Mennyire tájékoztatják az orvosok betegeiket? Az előadásban ezek a kérdések kerülnek megválaszolásra, valamint az életvégi ellátás fejlesztésének lehetőségei.

Ha tetszett az előadás, kattints a facebookon a

„Találkozz tudósokkal – meet the scientist” oldalra!